

МЕСЕЧНО ИЗДАНИЕ

ОБЩИНСКИ ВЕСТНИК

Бяла

Септември 2004 г., брой 9,
разпространява се безплатно

Град Бяла отпразнува 20-ия си рожден ден

В незабравим купон се превърна 20-годишнината от обявяването на Бяла за град. На празнично украсения площад се изявиха местни самодейци и танцови състави. Програмата бе допълнена от хумористични скечове и изпълнения на буфосинхронисти от Перник. Истински фурор пък предизвика рок групата „Фанданго“. Тържествена бе и сесията в препълнената зала в читалището, където се бяха събрали специалните гости. Празничната фиеста продължи и на градския площад.

Зам.областният управител Петър Кандиларов преряза тържествено лентата на новия централен площад в Бяла, който вече ще носи името „Европа“.

Под звуците на „Многая лета“ бе пререзан триколюрът и бе дадено името „Европа“ на централния площад. Младежи засадиха върбичка в централната градинка. Точно на празника на града на бял свят се появи и най-малкият гражданин на Бяла - Памела, дъщеричка на Радостина и Милен Желязкови.

С дарение транспортният министър просълзи преподавател по информатика

Професионалната гимназия по селско стопанство в Бяла получи безценен дар от транспортния министър Николай Василев - 10 компютъра, сървър и лазерен принтер, които послужиха за изграждането на компютърен клас в гимназията. „Много се радвам, че доживях да видя в нашето училище жив министър, който да помисли за компютърното образование на деца ни“, каза с нескрито вълнение преподавателят по информатика Георги Георгиев, който трудно сдържаше сълзите си от радост. Човекът от дълги години се занимава в тази област на науката, преподавайки знания на младите, но едва сега вижда, че те могат да се обучават наистина на мощни и високос-

коростни компютри, които ще имат и достъп до глобалната интернет мрежа.

Заедно с министъра на транспорта в града дойдо-

ха депутатът от НДСВ Стефан Минков, председателят на Синдиката на българските учители Янка Такева, зам.-областният управител

Александър Фарашев и директорката на РИ на МОН във Варна Николинка Даскалова. Предоставените компютри на гимназията са

по линия на инициативата „i-Bulgaria“ на транспортното министерство за изграждането на виртуални катедри за обучението на младите хора в българските училища. Тук се предвижда 50 училища от страната да получат общо 500 чисто нови мощни компютъра, от които във Варненска област вече работят 140 компютри. „Един ден се надявам, че ще направим показно влизане в ЧАТ пространството, за да разговаряме с вас“, допълни министър Василев. След направеното дарение той се запозна с проблемите на Бяла и в частност с нерешените въпроси около изграждането на ново модерно яхтено пристанище в града.

Илиан Цонев, кмет на Бяла

Настоящето и бъдещето на Бяла са в ръцете на всички нас

20 години е един твърде кратък период от време, което се явява като естествено продължение на хилядолетната история и социално-икономическо развитие. Години на възход и промени - Вича, Виза, Астра, Акдере, са древните имена на Бяла. Те са събрали през вековете любовта, традициите и съзиданието на предците на беленци - тракийци, македонци и добруджанци. Един известен български писател беше казал, че и градовете са като хората - имат своето минало, настояще и бъдеще. Миналото е изградило основите, настоящето ни задължава да надграждаме, а бъдещето ни кара да вярваме. Градът ни е само на 20 години, съвсем младежка възраст зареден с ентузиазма и любовта на младите, които черпят мъдростта на предците ни. Природата ни е дарила щедро с прекрас-

Все повече инвеститори обръщат поглед към Бяла и търсят сътрудничество за съвместни проекти, което е

предпоставка за развитието на туризма. Тук имаме възможности за специализиран туризъм, екотуризъм, културен туризъм, селски туризъм. Именно в тази насока трябва да се съсредоточат усилията за развитието на града и общината, което е приоритет и в работата на общинския съвет при вземането на решения за подобряване на инфраструктурата и икономическия статус на беленци.

Мисля, че инициативността и желанието са във вас. Вярвам в собствените ни сили и че с повече упоритост ще успеем да превърнем Бяла в перлата на черноморското крайбрежие. Днес, от далечината на 21 век можем да кажем с достойнство биле сме тук, сме и ще бъдем. На този ден използвам случая да пожелаая да запазите духовната енергия, която е крепила всички ни през вековете за да продължим да променяме Бяла и себе си към добро. Нека забравим всичко, което

не е градиво, да имаме мечти и проекти, които заедно да осъществим и да ни водят в бъдещето увереността и обичта, вярата и оптимизма. Желая на всички беленци много щастие и успехи. Обичайте своя град, защото той има бъдеще.

ния климат, с гостоприемното море, с чистия въздух, а красивите околности предават неповторим колорит на Бяла. Беленското вино се слави и извън пределите на страната. Прекрасните заливи дават поминък на многобройните ни рибари, които са горди с екологично чистия улов. Настоящето и бъдещето са в ръцете на всички нас. Приемането ни в Европейския съюз скъсява разстоянието между нас и европейските страни.

не е градиво, да имаме мечти и проекти, които заедно да осъществим и да ни водят в бъдещето увереността и обичта, вярата и оптимизма. Желая на всички беленци много щастие и успехи. Обичайте своя град, защото той има бъдеще.

БЛАГОДАРСТВЕНИ АДРЕСИ

за принос в развитието и във връзка с честването на 20-годишнината от обявяването на Бяла за град

Димитър Харалампиев Димитров
Георги Димитров Христов
Мария Нанева Стефанова
Карамфил Георгиев Карамфилов
Господин Господинов от ЕТ „Градина“
Александър Геров от „Сандроанс Холидейс“
Златко Краев
Петко Николов Полихронов
Христина Иванова от „Поли 91“
Димитър Стефанов Московянов
Георги Касабов от „Коен“ ООД
Николай Хаджимаринов от „Корект“ ООД
Томас Клайнер от фирма „Арте Бяла“

Почетните граждани

Панчо Стоянов Бобеков - първият кмет

Общинският съвет на Бяла реши на свое заседание да обяви за почетен гражданин на града посмъртно на Панчо Стоянов Бобеков за значителния му принос в развитието на Бяла и във връзка със 110-годишнината от неговата смърт. Той е роден през 1828 г. в Панагюрище. На 17-годишна възраст се хваща да работи при чорбаджия грък - да приема и складира дърва в тогавашното село Бяла, където по това време живеели само гърци. Буен и трудолюбив младеж Панчо Бобеков се заселил в с. Бяла. Оженил се, народила му се многобройна челяд. Захванал се със земеделие. Упорито работел на полето и от ден на ден умножавал земите си. След Освобождението от турско робство Панчо Бобеков станал кмет на селото и кметувал успешно от 1878 г. до 1894 г. Под негово ръководство били издигнати воденици, керемидарници, били изкоренени горите по поречието на реката и започнало благоустройството на района. По негово време (през 1892 г.) било издигнато и първото училище в Бяла, в което се преподавало на български език. То имало 4 класни стаи, една канцелария, коридор, голяма тераса, на която се държали речи по празниците. До училището било построено и кметството. Така панагюрецът Панчо Бобеков, тачен и уважаван от съселяните си, става първият радетел на българщината в Бяла и кмет на селото в продължение на 16 години. Почива на 20 октомври 1894 година в Бяла.

Димо Трендафилов Лефтеров - съзидателят на Бяла

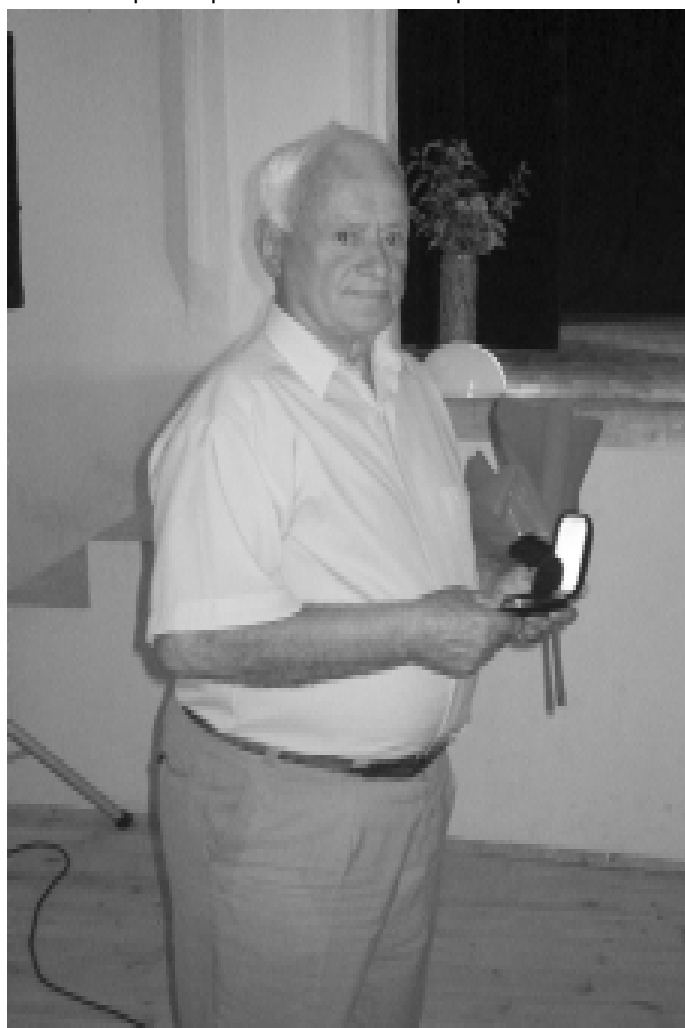
Димо Трендафилов Лефтеров никога не спря да мисли и работи за развитието и просперитета на

лице в Караисен Великотърновско. След това, от 1955 до 1960 г., работи в ТКЗС като бригадир и зам.-председател. През 1964 г. става ръководител на ТПК - Бяла, а от 1966 г. до 1988 г. е на работа в местната

та, които тачи и уважава. Затова е един от най-обичаните хора в града. Сърдечно му благодарим за всичко, което е направил за Бяла, за опита и мъдростта, които щедро раздава и днес. Търсим го за съвет, а и да разкаже за събития отдалечени във времето, но неразривна част от историята на Бяла.

При получаване на наградата бай Димо демонстрира много добър гръцки език, поздравявайки дошлите от южната ни съседка гости, след което продължи разказа на български:

„Преди години, все още не дочакали да падне хунтата на гръцките полковници през 1974 г. и с наш автобус и женския ни битов хор направихме посещение на всички села, където имаше беленци. Нямата представа, как преди 30 години много от отишлите в Гърция нашенци бяха още живи и когато хористките ни започнаха да пеят български песни хората не можеха да сдържат сълзите си. Това беше за нас много интересно гостуване, но смятам, че за тях остана паметно. Преди 38 години, когато започнахме работа в Съвета, при условията на плановото стопанство смятахме, че въпросите на Бяла, които трябваше да решаваме, са почти невъзможни. Затова трябваше да изберем по кой път да тръгнем - сами ли да създадем предпоставки беленци да се оправят с непосилните задачи или да чакаме някой от нашите обекти да влезе в плановата комисия. Считам, че това беше невъзможно. Затова колективът на Съвета се ориентира към разчитането

Димо Лефтеров

Бяла. Роден е на 10 май 1925 г. в с. Бяла. Детството и юношеството му са белязани от негодите и лишенията на онова време. След казармата пренася пощата на с. Попович. След това 2 години е звеновод в ТКЗС. През 1953 г. е изпратен да изучава тънкостите на лозаро-винарството в специализираното учи-

управа, където е заемал различни длъжности - в селския общински народен съвет, общинския народен съвет. През тези години той работи на десетки строителни обекти в общината. За цялостната му обществена дейност е награждаван с орден. Сега за нас той е бай Димо. Българският народ нарича така хора-

на град Бяла

на своите собствени сили и възможности. Коя беше първата ми задача? При една наша анкета се оказа, че над 100 жени не могат да тръгнат на работа, тъй като няма къде да оставят малките си деца. Взехме решение и по стопански начин решихме за 2 години въпроса с детските градини. Всъщност въпросите на Бяла при нас бяха систематизирани и с общите усилия се решаваха успешно. Трябваше да издигнем поликлиника, която да отговаря на съвременните изисквания. Построихме и така необходимата за хората аптека. Но имаше въпроси, с които не можахме така лесно да се преборим, и дори аз не успях да дочакам тяхното успешно решаване. Единият от тях беше свързан с водоснабдяването. Не казвам, че не сме правили нищо по въпроса. Не вярвам да има на друго място населено място с 5 водопровода, от които 4 бяха направени през тези 22 години. С идването на петия се реши напълно въпроса с водата.

Труден се оказа и транспортът за почиващите хора по нашето Черноморие, при условие, че тогава имахме и крайбрежно корабно плаване между Варна и Бургас и ние се захванахме да строим пристан. Последваха няколко проекта и работата дори започваше. Последният беше напълно одобрен и на стойност от 5 млн. лв. Въпросите на младото поколение в Бяла също стояха на дневен ред и беше повече от необходимо да се обърнем с лице към тях. Така започнахме да създаваме по-добри условия за учениците от основното училище. За 3

94-годишният Иван Панделиев, най-възрастния жител на Бяла, получи почетна грамота за 20-годишнината на града. По време на тържествената общинска сесия стана ясно, че същия ден в родилното е проплакала и най-малката гражданка на града - Памела, дъщеря на щастливите родители Радостина и Милен Желязкови.

години там построихме закрит плувен басейн, физкультурен салон, столова за 300 деца, както и пълна отоплителна система в училището и за плувния басейн.

На какво днес се радвам, сигурно ще ме попитате. На това, че Бяла трябваше да бъде утвърдена като община. Тогава, в ъгъла на Варненски окръг, не отговаряше на изискванията за самостоятелна община. Отивайки в Окръжния комитет да помолим да ни оставят като община тогавашният Първи секретар Тодор Стойчев ни казва: „Сега не

ме занимавайте с тези неща. Утре имаме заседание на комисията. Тогава ще поставите този въпрос“. Наистина на другия ден по време на заседанието ни дадохме възможност да се изкажем. Бяхме много добре подготвени и обосновахме селищата, които да бъдат включени към нас - Шкорпиловци, Емона, Рудник. Пояснявахме за всичко точно и ясно - туризъм, водопроводна система, селско стопанство. Така успяхме да извоюваме възможността Бяла да се превърне в самостоя-

телна община, защото тогава ни виждаха като нова курортна зона след Варна. За осъществяването на по-нататъшните проекти съществен принос имаше и тогавашния финансов министър Белчо Белчев.

Днес, бих помолил ръководството на общината да обърне по-голямо внимание на въпроса за намаляване на безработицата. А да не забравяме, че тук има два отрасъла, които могат отново да вдигнат самочувствието и реномето на града - туризма и винарството.

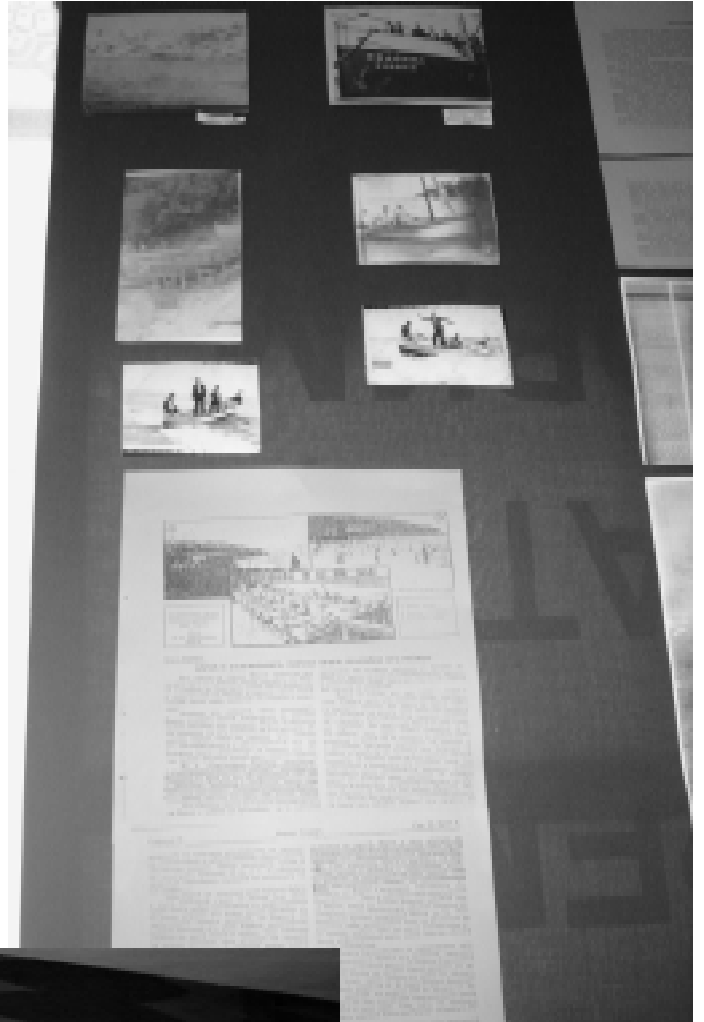

Уникални кадри от 1930 г.

Уникални кадри, запазени в държавния архив, които разкриват живота и препитанието на хората от Бяла през 30-те години на миналия век, бяха показани пред гражданите на града и техните гости. „Това са уникални кадри без озвучаване, които бяха предадени на кмета на общината Илиан Цонев още миналата есен“, разказва Снежана Пенева, секретар на читалището в града. Били им предоставени лично от Борислав Дрянновски, директор на Варненския държавен архив. Те са част от мултимедийния проект, който разказва за живота и делото на града през годините. Проектът беше показан на жителите и гостите на града по време на празненствата по случай 20-годишнината от обявяването на Бяла за град. В тях например има великолепно запазени кадри от посещенията на важна особа в гра-

да, която поразително прилича на вожд на социалистическата революция Владимир Илич Ленин. Присъствието му тук обаче е невъзможно, тъй като той е починал в началото на 1924 г. Други познавачи предполагат, че това е бил цар Борис III, тъй като той е важен гост и идва с автомобил, а такова превозно средство не се е срещало по тези земи. Идването му тук е белязано с малък инцидент - закъсване по пътищата, след което с помощта на волска кола автомобилът бил изтеглен до Бяла. Кадриите са запечатали къртовската работа в местна тухларница. Вижда се целият процес на производство, както и строителството на т.нар. добруджански квартал. От кадрите във филма се вижда и някогашните цехове за производство на цигли и тухли. Дори при прожекцията на филма, по време на

празненството, възрастни жени, гледайки кадрите, останаха много изненадани, тъй като част от тях в младежките си години са работили в тези тухларници. Тук камерата се е разходила из халета показвайки около 20 работни тезгяха. По-нататък филмът разказва как са се строили някогашните къщи в Бяла, как са посрещани гостите на града. В една от местните кръчми се

ПОКАЗВАТ ЖИВОТА В ГРАДА

вижда и турско население, което все още носело чалми на главите.

Въпреки че качеството на лентата отпреди повече от 70 години не е най-доброто все още се вижда как млади хора мачкат с крака калта за да създадат основната маса за създаването на тухлите и след като ги излеят във формите, те остават на слънце да изпекат. На обяд всички се събират край масите, за да похапнат малко чорбича, която готвачът им сипва в големи купи, от които ядат по четирима души. На друго място се вижда как млади мъже издърпват с ръце на брега дълги трупи, които преди това били пускани от останалите в залива кораби, а след това дървеният материалът бил извозван до специални складове.

Между впрочем, за пристана в Бяла разказва и поетесата Дора Габе, която пристига през 1931 г. с пътническия кораб „Евдокия“ на почивка в Обзор, който до 1934 г. е носил името Гьозкен. В своето описание Дора Габе разказва, че с во-

енния кораб „Дръзки“ е дошла до Бяла, но поради лошото време и невъзможността плавателния съд да акостира, отново се връщат във Варна. На следващия ден поетесата се качва на кораба „Евдокия“, с който пристига в Бяла и след това младата дама се отправя към Обзор.

Тук имаме много преселници от Гръцка Македония, продължава разказа си Снежана Пенева. Други наши роднини пък сега живеят в гръцкия Аспрос, което, преведено на български е също Бяла. Част от тях дойдоха на празника, защото за много от тях това е своеобразна родова среща. След като наши хора са били на посещение в Гърция през тази година, гръцките им роднини подарили специална книга, в която намерили снимки от църква и някогашната чешма на Бяла. Това е част и от родова памет на хора, които днес живеят в България и Гърция.

Издава община**Бяла****Адрес:**

ул. "Андрей Премянов" 29

Предпечатна подготовка:

ЕТ "Хари - Хараламби Касабов"

Печат:

"ВАРНА-ПРИНТ" АД

Пожар смуги празника на Бяла

Огромн пожар, избухнал за минути в близост до къщата за селски туризъм в с. Дюлино, едва не провалил празника на Бяла и гостуването на гръцки роднини на беленци, пристигнали за тържеството. Гърците дошли от община Аспрос в южната ни съседка специално за 20-годишния юбилей от обявяването на Бяла за град. Гостите от Гърция били поканени на обяд в къщата за селски туризъм в близкото село Дюлино. Докато обаче те обядвали в ромска къща, която се намирала в непосредствена близост, избухнал пожар. Стопанката на дома решила да запали печка на метър от покрит сайвант, пълен със слама. За секунди пламъците подпалили куповете със сено, а огнената стихия, подета от вятъра започнала да облизва навеса на къщата за селски туризъм, където в момента обядвали гръцките гости.

“Въздухът бързо се изпълни с неприятен мирис

на дим и ако не бяхме реагирахме адекватно, само броени минути ни деляха от огромн пожар“, коментира кметът на Бяла Илиян Цонев. Той бил този, който се втурнал да вади купите със сено от външната страна на пожара, заедно с останалите мъже, които бързо се насочили да гасят пламъците. Някои от тях хвърляли кофи с вода, други прекарвали маркучи, за да обливат покрива, лока-

лизирайки пожара, трети изкарали от паркираните автомобили пожарогасители, с които успели да загасят голяма част от огъня. По време на спасителната акция, в която се включили около 60 души, станало ясно, че заедно с гръцката група в къщата за селски туризъм са дошли да я посетят и кметът на истанбулския квартал „Силиври“ Селям Дерменджий, както и швейцарски бизнесмен

от фирма „Арте-Бяла“. За по-малко от 20 минути огнената стихия била локализирана и пламъците почти стихнали, без да вземат жертви, но с големи материални щети за ромското семейство. Въпреки това празничното настроение на гостите не успяло да помръкне. След около 30 минути пристигнала и пожарна кола, която окончателно потушила тлеещите греди на подпаления навес.?

Футбол

